

Tiszteletbeli postás

Születési hibám lehet, hogy szeretem a kutyát. Nekünk nincsen, de másét is. Leginkább azért, mert előre megmutatja szándékát. Nehéz lenne listába foglalnom, miből látszik, hogy ilyen vagy olyan, de meglátszik. Az okos kutyáé is, meg a nagyon-nagyon butéé is.

A postást kétszer jobban szeretem. Ha levelet hoz, azért, ha nem hoz, akkor meg azért. Nem létező levélre felelnem se kell. Más kö-tődésem is van hozzá. Gyerekeink igencsak aprók voltak még, amikor gyaloglőversenyt láttak a tévében. Lenyűgözte őket a risháló járás. Postás lett a győztes. Annyit már tudtak apjukról, hogy tulajdon lábán szeret járni, kitálalták, legyenek postás. Neveztek be, és nyerjem meg. Komolyabb emberek kellene oda. Akkor tiszteletbeli postás legyek!

Aki két kedvencemet együtt látta már, emberi ésszel ki nem találja, miért haragszik minden kutya minden postásra, de eszeveszetten haragszik. A legjámborabbra a legjámborabb is. A herelő orvosra se jobban. Azt hiszem, a törzsfelődés korai szakaszában, tehát akkor még, amikor a postások föl se lettek találva, a kutyában már működött a postásfőlismerő radar. A vadászpőlőbe ezt a gént ültették át. Keritősszagató indulattal rohan mindegyik, utca hosszat végig, amikor még nem is láthatja. A kesztyűkutya is – egyik kollégám szavajárása volt –, meg a borjúméretű is. Én inkább főlmosórongyról nevezem el az apróbbat, pusztán barátságból. A kapu alatt akkora csak a házag, hogy az orrát tudja kidugni, de kivi-csorogná a világból.

A mi szakmánk külön passzust szentel az örök violenciának. Nem az a hír, ha a kutya megharapja a postást, az inkább, amikor a postás harapja meg a kutyát. És mit ád Isten, erre is szokott példa lenni. Vannak, akik szerint a nagy táskájukra haragszanak, de én ezt nem hiszem. Jó lenne azonban tudnom, a mozgőpostást hogyan fogadják az otthon mozgőkutya. Ők nem táskával járnak. A tőntetők mindenestre a kutyák mellé szegődtek, amikor valamelyik falunkban főlgyűjtötták a postáskocsit. Ha ezt is gyűlölnek a néglábúak, a gyufát megpőrolhatták volna.

Tehát tiszteletbeli postássá őttemtem legalább harminc évvel ezelőtt, kötelességem rágódni rajta, mit lehetne tenni a kölcsönös békéért. Kézbésítsen kutyaeledelről szőlő utalványt, személyes átvételre? Mire főlfgódná a csahos eb, hogy most fordulna legjobbra a sorsa, véresre marná száját a kerítés. Pedig a gyomránál kellene megfogni valahogy. Azt nem mondhatom, hogy két táskát vigyen a postás, és a másikba csontot rakjon, mert ha az egy is egetverő skandalum, akkor a kettő legalább a duplája. Nehéz is lenne annyi csontot összeszednie. Pedig két nap múlva már legkedvesebb jőtevőjükként üdvözölnek. Rakja tele a zsebeit kockacukorral? Drága portéka, legfőljebb a cég áldozhatna rá kálő keretéből.

A csontot vagy a kutyakonzervet ajánlanám mégis, mert bírósági pőr lehetne abból, ha az édességet a postás szopogatná el. Hátha benne meg a cukorfőlismerő radar működik.

H. D.

Romkerttel gazdagodhat Szeged

Egykor királyok látogatták

Újabb középkori emlékekkel és régészeti látványossággal gyarapodhat Szeged, ha 2007-ben befejeződik a vártemplom földtárása, és a Stefánián kialakítják a város első romkertjét. A közlekedőket nem zavarja az ásás, érdeklődvé figyelik, amint előbukkannak a vártemplom falai, melyek királyokat láttak.

Lezárult a szegedi vártemplom földtárásának negyedik üteme, most kezdődik az előkerült falmaradványok ideiglenes konserválása – tudtuk meg Horváth Ferenc régésztől. A szegedi vármaradvány és a Móra Ferenc Múzeum között 1999-ben kezdődött ásás vezetője elmondta: eddig a királyi alapítású vártemplom felét sikerült földtárni – köszönhetően a szegedi és a megyei önkormányzat összefogásából, illetve pályázati támogatásból előteremtett több mint 28 millió forintnak. A régészek a következő két évben is folytatják a munkát: további 22-25 millió forint szükséges ahhoz, hogy 2007-re földtárják a szegedi vártemplom másik felét.

Az Alföld legnagyobb, 50 ezer négyzetméteres téglavárát 1883-ra teljesen lebontották. E szegedi várban állt az ország legnagyobb és legművészibb temploma – derült ki a most földtárt gótikus falmaradványokat vizsgálva – fogalmazott Horváth Ferenc. A Stefánián autózók még nem tudják, hogy egy 50 méter hosszú templom legalább másfél méter mélységű gótikus kapuzata előtt suhannak el. A szentély, az oltár valószínűleg a templom Ti-

Horváth Ferenc régész élettel telinek látja a 14–16. századi falmaradványokat

Fotó: Frank Yvette

za-felőli karéjában kapott helyet.

Királyok lépdeltek – IV. Bélától kezdve Károly Róberten át Mátyás királyig – e szegedi templom kövezetén. Itt tartották 1443-ban azt az országgyűlést, melyen I. Ulászló esküt tett. A templommal földtárt közel 450 sír felbecsülhetetlen értékű embertani információt szolgáltat például Szeged 13–15. századi népessége összetételéről, élet-

ről. De valószínűleg a Ferenccs-rendnek is jelentős emlékhelyre bukkantak most. A vártemplom vesztét egy konfliktus okozta: 1711-ben Nádasdi László Csanádi püspök itt akarta kialakítani székhelyét, de ezt az osztrák várkapitány csak úgy volt képes megakadályozni, hogy lebontatta Isten házát.

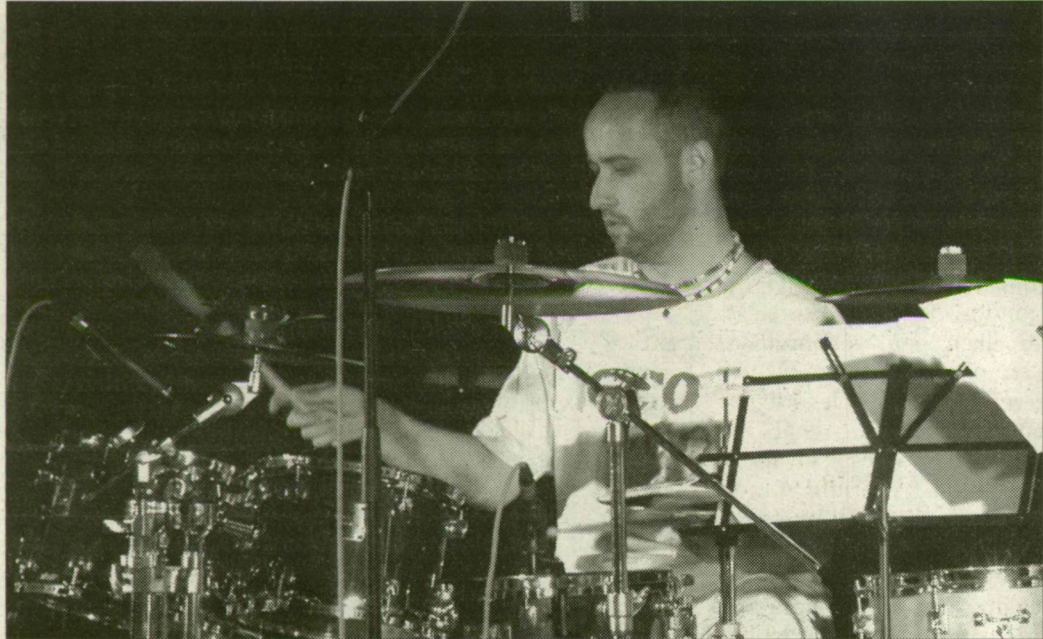
A középkori emlékekben szegény Alföld újabb kincssel gyarapodhat, ha befejeződik a szegedi

vártemplom földtárása, s a falmaradványokat egy szakszerűen kialakított romkertben idegenforgalmi látványossággént is bemutatják. Ennek jelentőségét átérzik a szegediek, ugyanis türelemmel fogadják a négyméteres gödörbeli munka elhúzódását, a város forgalmas útvonala mellett ásatás kibontakozását pedig – a régészek tapasztalata szerint – a járókelők érdeklődvé figyelik.

ÚJSZÁSI ILONA

Kertész Ákos nemcsak tanítja, műveli is

Közszolgálati érmet kapott a művésztanár

Kertész Ákos legkedveltebb műfaja a dzsessz

Fotó: Vidovics Ferenc

A szentesi zeneiskolában tanít Kertész Ákos, aki muzsikustársaival rendszeresen szerepel Európa zenei fesztiváljain. A növendékei előtt is nagy tekintélyt szerzett művésztanárt a polgármester közszolgálati érdemmel tüntette ki.

A szentesi művésztanár úgy véli, tanítani és muzsikálni csak együtt érdemes. Szerinte ugyanis a zenélés közben megszerzett tudást át kell adni, és érdemes élni azzal a lehetőséggel, hogy a növendékek vevők a könnyűnek vélt műfajra. Kertész Ákos már kisgyermek korában itta magába a zenét, ugyanis édesapja otthon folyton dzsesszt hallgatott. Úgy tűnik, elrendelt út várt rá: a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskolán, Szegeden előbb ütőhangszeres zenetanár, később egyetemi oklevele szerint művésztanár lett. Az első hallgatói évektől tanít a szentesi zeneiskolában, ez pedig tizenegy esztendeje van így. Az év valamennyi hónapjában rendszeresen utazik Európa fesztiváljaira, a minap tért haza Normandiából, ahol folkfesztiválon szerepelt, hasonló közeg vár rá nemskára Skóciában, ahol szintén világzenei találkozót rendeznek a műfaj ba-

ráta. Ezután Belgium következik, s még ebben az évben utazik tanítványaival együtt egy lengyelországi fellépésre. Mint mondja, a szentesi zeneiskola az a pont, ahonnan elindul, és ahová mindig visszatér. Megkínálta a sors a fővárosi élettel is, de kiderült, hogy a zene nem lehet helyhez kötött, a muzsika nyelve nemzetközi. Világutazóként gyakran van távol az intézménytől, ahol dolgozik, de mint mondja, eddig sikerült jól gazdálkodni az idővel.

Többnyire fiúk a hallgatói az ütő tanszaknak, a dob inkább őket vonzza. Sokan úgy vélik, hogy az izmokat megterheli a dobolás, és ehhez erőre van szükség. Ákos szerint ez nem föltétlen van így: szerte az egyik legnagyserűbb dobos egy hölgy, Tarry Line Carrington, aki elegáns ruhában ad fergeteges koncerteket.

A régi tanítványok mára zenekarokat alapítottak. Lehet látni, hogy Kertész Ákos növendékei még öltözködési stílusukban is követik a tanár urat, akit nem csak a tudása, de a habitusa miatt is tisztelnek.

BLAHÓ GABRIELLA

Kenyérből és bádognál készült a szegedi Huszár Imre díjnyertes alkotása

Hétköznapi ikonok

A képzőművészetben szokatlan alapanyagokból, kenyérből és bádognál készítette el Hétköznapi ikonok című meghökkentő alkotását a 33. Nyári Tárlat egyik szegedi díjazottja, Huszár Imre.

A szegedi születésű Huszár Imre a Tömörkény képzőművészeti tagozatán végzett. Ezt követően dolgozott könyvesboltban, régészek mellett, majd másfél évtizedig a Bartók Béla Művelődési Központ kiállítás-rendezője és dekoratőre volt. 1995-től a Széchenyi téri Napfény Műteremhez kapcsolódva kezdett intenzívebb önálló alkotómunkába. Néhány év múlva felvette tagjai sorába a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesülete és a Képző- és Iparművészek Szövetsége, ami fontos szakmai visszajelzést jelentett számára. 1999 óta szabadúszóként dolgozik, nem a képzőművészetből él, elsősorban számítógépes grafikai munkát végez, többek között a Kövér Béla Bábszínház propagandaanyagait tervezi. A szakmáról folytatott diskurzusokkal többek között Pataki Ferenc és Novák András is sokat segített neki a művészi pályán való elindulásban.

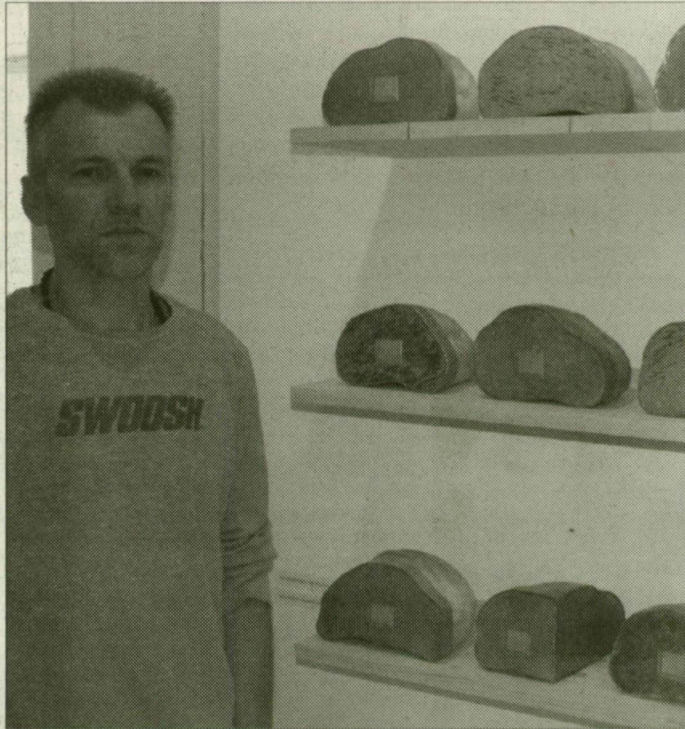
– Szerettem volna valami olyan ikont készíteni, ami egy-

szerre személyes és általános, az ikonban megjelenített érzelmi és szellemi magasságot a hétköznapi szintjére helyezni – mondja Huszár Imre a sokakat meghökkentő díjnyertes alkotásáról, a Hétköznapi ikonokról. – Azt próbáltam megfogalmazni: számomra hogyan van jelen a szentség a profánban, a profán a szentségben. Az ikon az örökkévalóságra nyíló ablak, s mint ilyen, az ember Isten utáni vágyának és odaadásának tárgyasulása. A képmás nem a múltadó testet ábrázolja, hanem a halhatatlant, az emberré vált Istent. Az ige megtestesült, hogy a test ige lehessen. A Nyári Tárlatra készített munkámban a kenyér-

rel helyettesítettem a testet. Az ikonok másik fontos eleme az arany – akár festve, akár fém formájában. Az arany a tökéletes fény. Tökéletesség az életben nem létezik. Az általam választott bádognál az isteni léthez képest az emberi élet puritánságának szimbóluma. Az ikonjaim felületén – mint a könyvtári katalógusok vagy hivatali nyilvántartások fiókjain – kis fach-ok láthatók, amelyek az állandó számontartottságot jelzik. Az emberét Isten felé, és Istenét az ember felé.

Huszár Imre most a fiatal szegedi képzőművészeket tömörítő, nemrégiben alakult Lajtorja Egyesület szeptember végi csoportos kiállítására készül, amelynek ugyancsak a szegedi Olasz Kulturális Intézet ad majd otthont.

H. ZS.

Huszár Imre és a Hétköznapi ikonok

DM/DV-fotó